DOMSTOLENS KENDELSE
14. november 1991 *

I de forenede sager C-232/91 og C-233/91,

Odette Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki Etairia AE, aktieselskab med hjemsted i Kavala (Grækenland) (sag C-232/91)

Syllogos Kapnemporon Makedonias kai Thrakis, sammenslutning med hjemsted i Kavala (sag C-233/91),

ved advokat Eleni Liratzaki, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Dupuis, 9, rue Plaetis,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xénophon A. Yataganas, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2436/91 af 7. august 1991 om licitation med henblik på salg til udførsel af tobak i baller, som det tyske, det græske og det italienske interventionsorgan ligger inde med (EFT L 222, s. 23), og af Kommissionens bekendtgørelse af licitation nr. 91/C/213/04 af 15. august 1991, offentliggjort i medfør af nævnte forordning nr. 2436/91 (EFT C 213, s. 5),

har

* Processprog: græsk.

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene Sir Gordon Slynn, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse og P. J. G. Kapteyn samt dommerne G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Díez de Velasco, M. Zuleeg og J. L. Murray,

generaladvokat: W. Van Gerven
justitssekretær: J.-G. Giraud,

efter at have hørt generaladvokaten

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævninger indleveret til Domstolens Justitskontor den 17. september 1991 har Odette Nikou Petridi Anonymos Kapnemporiki Etairia AE (sag C-232/91) og Syllogos Kapnemporon Makedonias kai Thrakis (sag C-233/91) i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2436/91 af 7. august 1991 om licitation med henblik på salg til udførsel af tobak i baller, som det tyske, det græske og det italienske interventionsorgan ligger inde med (EFT L 222, s. 23), og af Kommissionens bekendtgørelse af licitation nr. 91/C/213/04 af 15. august 1991, offentliggjort i medfør af nævnte forordning nr. 2436/91 (EFT C 213, s. 5).

2 Ved kendelse af 5. november 1991 har Domstolens præsident i medfør af procesreglementets artikel 43 forenet sagerne C-232/91 og C-233/91 med henblik på den skriftlige og mundtlige forhandling samt dommen.

3 Nævnte forordning nr. 2436/91 bestemmer i artikel 1, at der til udførsel sælges elleve partier råtobak i baller, som det tyske, det græske og det italienske interventionsorgan ligger inde med fra høsten 1986, 1987, 1988 og 1989 med en samlet vægt på 105 486 276 kg. I bilaget til forordningen fastsættes de partier og mængder, som er genstanden for fire salgsrunder.

4 Ved ovennævnte bekendtgørelse nr. 91/C/213/04 fastsatte Kommissionen fremgangsmåden og betingelserne for det første salg af fire partier tobak i baller med en samlet vægt af 54 557 558 kg. Licitationsbekendtgørelsen bestemmer nærmere, at der ikke kan afgives bud på en del af et parti, og at buddene skal være ledsaget af et bevis for, at der er stillet en sikkerhed på 0,339 ECU / kg tobak.

5 Vedrørende spørgsmålet om realitetspåkendelse af sagerne har sagsøgerne gjort gældende, at de anfægtede retsakter berører dem umiddelbart og individuelt efter betydningen i EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, uanset at de er blevet udstedt i form af en forordning og i form af en generel retsakt. De omtvistede retsakter berører sagsøgerne individuelt, da Kommissionen ifølge sagsøgerne kender såvel identiteten af de virksomheder, der deltager i licitationerne, som størrelsen af de partier, disse virksomheder er i stand til at byde på. De omtvistede retsakter berører sagsøgerne umiddelbart, da de griber ind i deres retstilling.

6 Vedrørende realiteten har sagsøgerne gjort gældende, at de partier, der udbydes i licitation, og den sikkerhed, der skal stilles, har en sådan størrelse, at alene de store internationale selskaber har mulighed for at deltage i licitationen, og at nogle potentielle licitationsdeltagere som sagsøgerne, der er mindre virksomheder, udelukkes. Med sin fremgangsmåde har Kommissionen efter sagsøgernes opfattelse krænket artikel 7, stk. 2, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 af 21. april 1970 om oprettelse af en fælles markedsordning for råtobak (EFT 1970 I, s. 186), hvorefter afsætningen af den af interventionsorganerne opkøbte tobak skal ske således, at enhver forstyrrelse af markedet undgås, og således, at der sikres køberne ligelig behandling; Kommissionen hævdes også at have tilsidesat de almindelige principper om fri handel og fri konkurrence, EØF-Traktatens artikel 3, litra

f), sammenholdt med artikel 86, ligesom Kommissionen hævdes at have begået magtfordrejning.

7 Ifølge procesreglementets artikel 92, stk. 1, kan Domstolen, såfremt det er åbenbart, at en sag må afvises, efter at have hørt generaladvokaten, uden at fortsætte sagens behandling træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

8 Med hensyn til realitetspåkendelse af en sag anlagt i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, bemærkes, at denne bestemmelse giver private mulighed for at anfægte de beslutninger, der er rettet til dem, eller sådanne beslutninger, som, skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden, dog berører dem umiddelbart og individuelt.

9 Det fremgår af Domstolens praksis, at det ikke er nødvendigt at undersøge spørgsmålet, om den anfægtede foranstaltning kan anses for en forordning, men at det alene skal efterprøves, om sagsøgerne berøres umiddelbart og individuelt af den pågældende retsakt (dom af 16.3.1978, sag 123/77, UNICME, Sml. s. 845).

10 Vedrørende dette punkt bemærkes, som det allerede er fastslået af Domstolen, at muligheden for med større eller mindre bestemthed at angive antallet eller endog identiteten af de retssubjekter, på hvem en foranstaltning finder anvendelse, på ingen måde er ensbetydende med, at de pågældende skal anses for individuelt berørt af foranstaltningen (nævnte dom af 16.3.1978, UNICME).

11 I så henseende må det fastslås, at den omtvistede forordning og licitationsbekendtgørelse, som foreskriver licitationsformen og fastsætter fremgangsmåderne herfor med henblik på salg af tobak, alene berører sagsøgerne i kraft af deres objektive status som erhvervsdrivende i sektoren for handelen med tobak på samme måde som enhver anden erhvervsdrivende, der befinder sig i en tilsvarende situation.

12 Herefter vil sagerne være at afvise, jf. procesreglementets artikel 92, stk. 1.

Sagens omkostninger

13 I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Da sagsøgerne har tabt sagen, pålægges det dem at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagerne C-232/91 og C-233/91 afvises.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 14. november 1991.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident